

Sygn. akt IV U 627/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 listopada 2018r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Katarzyna Antoniak
Protokolant	st. sekr. sądowy Marzena Mazurek

po rozpoznaniu w dniu 6 listopada 2018 r. w Siedlcach na rozprawie

odwołania Z. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w S.

z dnia 17 lipca 2018 r. Nr (...)

w sprawie Z. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w S.

o prawo do emerytury

I. zmienia zaskarżoną decyzję i ustala prawo Z. K. do emerytury od 1 czerwca 2018 r.

II. zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w S. na rzecz Z. K. kwotę 180 (sto osiemdziesiąt) zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt: IV U 627/18 **UZASADNIENIE**

Decyzją z 17 lipca 2018r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art.184 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze odmówił Z. K. prawa do emerytury wskazując, że ubezpieczony nie udowodnił, iż do dnia 1 stycznia 1999r. osiągnął 15-letni staż pracy w warunkach szczególnych, wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. Organ rentowy podniósł, że udowodniony staż pracy w szczególnych warunkach obejmuje okresy zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...) w Ł. w okresie od 2 listopada 1983r. do 1 kwietnia 1992r. oraz w Przedsiębiorstwie (...) w okresie od 2 kwietnia 1992r. do 31 grudnia 1998r. - z wyłączeniem okresów zwolnień lekarskich, co łącznie stanowi 14 lat, 6 miesięcy i 29 dni pracy w szczególnych warunkach.

Odwołanie od w/w decyzji złożył Z. K., reprezentowany przez pełnomocnika, wnosząc o jej zmianę i ustalenie mu prawa do emerytury. W uzasadnieniu stanowiska wskazano, że organ rentowy niezasadnie odliczył od okresu pracy ubezpieczonego w szczególnych warunkach okresy pobytu ubezpieczonego na zwolnieniach lekarskich. Przepisy ustawy emerytalnej nie dają podstaw do takiego działania, które w okolicznościach sprawy skutkowało tym, że

organ rentowy stwierdził, iż ubezpieczony nie spełnia przesłanki co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach (odwołanie k.2-8 akt sprawy).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie powołując się na przepisy prawa i uzasadnienie zawarte w zaskarżonej decyzji (odpowieź organu rentowego na odwołanie k.10 akt sprawy).

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczony Z. K. w dniu (...) ukończył 60-ty rok życia. W dniu 25 czerwca 2018r. wystąpił do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w S. z wnioskiem o ustalenie prawa do emerytury (wnioski o emeryturę z 25 czerwca 2018r. k.1 akt emerytalnych). Na podstawie przedłożonych do wniosku dokumentów organ rentowy ustalił, że na dzień 1 stycznia 1999r. ubezpieczony udowodnił staż ubezpieczeniowy w wymiarze 26 lat i 7 dni. Ponadto organ rentowy ustalił, że do dnia 1 stycznia 1999r. ubezpieczony osiągnął staż pracy w szczególnych warunkach w wymiarze 14 lat, 6 miesięcy i 29 dni, a to z tytułu zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...) w Ł. w okresie od 2 listopada 1983r. do 1 kwietnia 1992r. oraz w Przedsiębiorstwie (...) w okresie od 2 kwietnia 1992r. do 31 grudnia 1998r. - z wyłączeniem okresu zwolnień lekarskich. Z uwagi na brak wymaganego ustawą stażu pracy w szczególnych warunkach decyzją z 17 lipca 2018r. organ rentowy odmówił ubezpieczonemu przyznania emerytury (decyzja z 17 lipca 2018r. k.12 akt emerytalnych).

W okresie zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...) w Ł. (od 2 listopada 1983r. do 1 kwietnia 1992r.) i w (...) Sp. z o.o. w Ł. (od 2 kwietnia 1992r. do 31 grudnia 1998r.), a zatem przez 15 lat, 1 miesiąc i 29 dni, ubezpieczony stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał pracę w szczególnych warunkach, tj. pracę operatora koparki, o której mowa w wykazie A, dział IX, poz.3 załącznika do rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (świadczenie wykonywania prac w szczególnych warunkach z 17 maja 2018r. k.5 akt emerytalnych i z 12 lipca 2018r. k.10 akt emerytalnych). W okresie powyższego zatrudnienia ubezpieczony przebywał na zwolnieniach lekarskich w następujących okresach: od 8 do 31 grudnia 1991r. (24 dni), od 1 do 2 stycznia 1992r. (2 dni), od 11 do 13 stycznia 1992r. (3 dni), od 14 do 16 stycznia 1992r. (3 dni), od 17 do 29 lutego 1992r. (13 dni), od 1 marca do 27 kwietnia 1992r. (1 miesiąc i 27 dni), od 30 czerwca do 6 lipca 1993r. (7 dni), od 1 do 3 marca 1995r. (3 dni), od 1 do 28 lutego 1998r. (28 dni) oraz od 1 marca do 22 maja 1998r. (2 miesiące i 22 dni), co łącznie stanowi 7 miesięcy i 12 dni (zaświadczenie z 12 marca 2003r. o okresach przebywania przez ubezpieczonego na zwolnieniach lekarskich k.14 akt o ustalenie kapitału początkowego).

Ubezpieczony przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego (raport z analizy konta k.7 akt emerytalnych). We wniosku o emeryturę, ubezpieczony wniósł o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym na dochody budżetu państwa (wnioski emerytalny k.2v akt emerytalnych).

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie Z. K. podlegało uwzględnieniu.

Zgodnie z art.184 ust.1 i 2 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2015r., poz.748 ze zm.) ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku emerytalnego przewidzianego w art.32, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy, tj. w dniu 1 stycznia 1999r. osiągnęli okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat dla kobiet i 65 lat dla mężczyzn oraz osiągnęli okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art.27 ustawy, a także nie przystąpili do otwartego funduszu emerytalnego albo złożyli wnioski o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa. W myśl przywołanego wyżej art.32 ust.1 i 4 ustawy pracownikom zatrudnionym w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze przysługuje emerytura w wieku 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn, a w myśl przywołanego wyżej art.27 ustawy wymagany okres składkowy i nieskładkowy wynosi co najmniej 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn. Zgodnie z §4 ust.1 pkt 3 rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników

zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. Nr 8, poz.43 ze zm.) pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A załącznika do rozporządzenia, nabywa prawo do emerytury w w/w wieku jeżeli ma wymagany okres zatrudnienia (co najmniej 25 lat mężczyzna), w tym co najmniej 15 lat pracy w warunkach szczególnych. Ponadto zgodnie z §2 ust.1 przedmiotowego rozporządzenia okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku.

Rozstrzygnięcie niniejszej sprawy wymagało zbadania, czy ubezpieczony spełnia przesłankę wymaganego okresu pracy w szczególnych warunkach. Poza sporem pozostawało, że ubezpieczony osiągnął wymagany ustawą wiek oraz spełnił przesłankę ogólnego stażu ubezpieczenia, a także złożył wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym na dochody budżetu państwa. Ubezpieczony podnosił, że posiada 15-letni okres zatrudnienia w szczególnych warunkach, a jedynie organ rentowy bezzasadnie nie uwzględnił do stażu pracy w takich warunkach okresów przebywania na zwolnieniach lekarskich (vide: ustalenia faktyczne). Analizując okoliczności sprawy Sąd doszedł do przekonania, że stanowisko ubezpieczonego jest słuszne. Jak wynika z przedstawionych wyżej ustaleń okres pracy ubezpieczonego w szczególnych warunkach w Przedsiębiorstwie (...) w Ł. (od 2 listopada 1983r. do 1 kwietnia 1992r.) i w (...) Sp. z o.o. w Ł. (od 2 kwietnia 1992r. do 31 grudnia 1998r.) wynosi 15 lat, 1 miesiąc i 29 dni. Tymczasem organ rentowy ustalił, że okres pracy ubezpieczonego w szczególnych warunkach wynosi 14 lat, 6 miesięcy i 29 dni, a było to wynikiem pomniejszenia okresu tej pracy o okresy przebywania ubezpieczonego na zwolnieniu lekarskim (vide: zaskarżona decyzja k.12 akt emerytalnych i zaświadczenie z 12 marca 2003r. o okresach przebywania ubezpieczonego na zwolnieniach lekarskich). Okresy te nie podlegają jednak wyłączeniu z okresu pracy w szczególnych warunkach. W orzecznictwie Sądu Najwyższego i sądów powszechnych ugruntowany jest pogląd, że osiągnięcie do dnia 1 stycznia 1999r. okresu pracy w szczególnych warunkach, o którym mowa w art.184 ust.1 pkt 1 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych wyłącza ponowne ustalenie tego okresu po osiągnięciu wieku emerytalnego wg zasad wynikających z art.32 ust.1a pkt 1 tej ustawy, obowiązujących od 1 lipca 2004r. (tak SN w wyroku z 23 kwietnia 2010r. w sprawie II UK 313/09, OSNP 2011/19-20/260; analogicznie Sąd Apelacyjny w Lublinie w wyroku z 3 kwietnia 2014r. w sprawie III AUa 74/14, Lex nr 1451729).

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd na podstawie art.477.14§2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję i wobec stwierdzenia, że ubezpieczony posiada 15-letni staż pracy w szczególnych warunkach ustalił, że Z. K. przysługuje prawo do emerytury od 1 czerwca 2018r. ,tj. od miesiąca, w którym ubezpieczony wystąpił z wnioskiem o świadczenie.

O kosztach procesu Sąd orzekł zgodnie z wynikiem sprawy na podstawie art.98§1 i 3 kpc w zw. z art.99 kpc oraz §9 ust.2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 2015r., poz.1804 ze zm.).